

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen herom sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Indstilling under Nr. 5 af Udvalget:

(Betænkning Nr. 19.) Andragende fra forhenværende Arbejdsmand ved Holmen P. B. Søren henviſes til Marineministerens Overveielſe.

vedtoges enslemmig med 53 Stemmer.

Det Afſnit, ſom derefter fattes under Forhandling, var de Indstillinger, der vedrørte Indenrigsministeriet, nemlig Indstillingerne under Nr. 1, 2, 6, 10, 11, 13 og 15 ſamt de udenfor Betænkningen ſtillede Forſlag under Nr. 1—3.

**Ordføreren** (Th. Nielsen): Inden jeg gaar til ſelve Indstillingerne, er der et Par Andragender, ſom jeg maa omtale. Det vil ſaaledes ſes, at Andragendet under Nr. 7 ikke er henviſt til Ministeren, men det er af den Grund, at Sagen allerede har været forhandlet med den ærede Indenrigsminister. Andragendet eller rettere de flere Andragender vedrøre Eſternaadalen og Nymindegab, og man har baade iaar og iſſor forhandlet denne Sag med den ærede Minister. Man har taget Sagen i ſin Haand, og der er eller bliver nedſat en Landvæſenskommiſſion i Anledning af denne Sag. Nu kunde Spørgsmaalet være, om Omkøſtingerne ved denne Landvæſenskommiſſion ſkulde udredes af de paagjældende Egne eller af Statskaſſen. Jeg har den Opfattelſe, efter ogſaa at have talt med flere Medlemmer af Finantsudvalget derom, at det er den almindelige Mening, at Omkøſtingerne derved bør udredes af Statskaſſen. Forſaavidt ærede Medlemmer ikke ſkulde dele denne Opfattelſe, haaber jeg, at den vil blive modſagt, da den ærede Indenrigsminister har et Krav paa at faae Veileidning i ſaa Henſeende, efterſom han jo eventuelſt maa ſøge de nødvendige Penge bevilgede dertil. — Dernæſt ſkal jeg omtale Andragenderne under Nr. 54 og 58, begge vedrørende Handelsſkoler. Man vil ſe, at der under Nr. 54 i Betænkningen findes følgende Bemærkning: „Udvalget har forhandlet i Anledning af dette og Andragendet under Nr. 58 med Indenrigsministeren om Statens Underſtøttelſe til Handelsſkoler og gjør derfor ingen Indstilling.“ Denne Bemærkning har forekommet flere Medlemmer noget myſtiſk, og man har derfor ſpurgt, hvad Meningen var dermed. Jeg har da ſagt, og jeg ſkal gjentage det her, at Udvalget har henſtillet til den ærede Indenrigsminister, om han ikke maatte ville ſøge Bevilling paa Finantsloven til Handelsſkoler i Almindelighed. Den ærede Minister har imidlertid ment, at det kunde være et vanſkeligt Forhold at ordne, da der kunde komme Begjæringer fra forſkjellige Sider, og han har tillige

erindret om, at der maatte ikke var den Trang tilſtede hos Kjøbmandsſtanden ſom hos Haandværksſtanden, idet det var rige Folk; naturligviſ gjælder dette ikke de paagjældende Lærlinge, men Kjøbmands- eller Handelsverdenen i det Hele mente han var rigere end Haandværksſtanden. Uden at indlade mig paa denne Motivering, ſtal jeg bemærke, at jeg har den almindelige Opfattelſe, at man dog fra Udvalgets Side fremdeles holder for, at der er Grund til at tage denne Sag i ſin Almindelighed under Overveielſe. Det er ikke Andet, der menes med det Udtryk, at man har forhandlet med Ministeren om Statens Underſtøttelſe til Handelsſkoler. Denne Bemærkning gjælder ſaavel Andragendet under Nr. 54 ſom det under Nr. 58. Jeg anbefaler alſaa fremdeles denne Sag til Ministerens Overveielſe. Den paagjældende Andrager under Nr. 54 har jo ganſke viſt ogſaa i en længere Narrække offret ſig for denne Sag. — Andragendet under Nr. 1 angaar Statens Rentegaranti til Privatbanken for Anlægsomkøſtingerne ved Broen over Guldborgſund, hvilke andrage 400,000 Kr. Naar det imidlertid i Betænkningen hedder, at Andragendet er ombdelt til Thingets Medlemmer, ſaa er jeg bleven gjort opmærksom paa, at det beror paa en Miſforſtaaelſe. Jeg troede nemlig, at Andragendet var ombdelt til alle Medlemmer, da jeg havde fundet det paa min Plads; men jeg har nu erfaret, at det nok kun er ombdelt til Finantsudvalgets Medlemmer, i alt Fald ſige flere Medlemmer, at de ikke have ſet noget til det. Jeg ſkal derfor meget kort referere denne Sag; men forinden ſtal jeg bemærke, at det ærede Medlem, der er imod Udvalgets Indstilling, nemlig det ærede Medlem fra Bedby (Tauber), ikke har kunnet være tilſtede idag, hvilket han har bedet mig bemærke. Det ærede Thing vil maatte have i Grindring, at Loven af 25de Marts 1872 giver Ministeriet Bemyndigelſe til at lade Staten garantere for et Beløb, ſom ikke maa overſtige 4 Millioner Kr. for de Hollandske Baner, og 1,200,000 Kr. for de Falſterſke, deri indbefattet Broanlægget. Dette kunde enten være et helt nyt Anlæg eller ogſaa kunde den ældre Bro, Chr. IX.'s Bro, udbedres paa en ſaadan Maade, at den kunde benyttes. Oprindeligt var det Tanken, at man vilde udbedre Broen, efter Forhandling med Amtsraadet, men ſenere, nemlig i Vinteren 1874 eller omtrent ved den Tid, ſom man efter Forhandling mellem Amtsraadet, Ministeriet og Privatbanken til Erkjendelſe af, at det Bedſte vilde være at bygge en ny Bro; til den ældre Bros Udbedring var det beſtemt, at der ſkulde anvendes 160,000 Kr., hvorfor Garantien ſkulde omfatte denne Sum. Ministeren erhvervede i Sommeren 1874, ſaavidt jeg huſter i Juni Maaned, en Egl. Reſolution for, at der vilde blive ſøgt Rigsdagens Samtykke til at give Garanti for Anlægsſummen til den nye Bro. Der blev i den Anledning forelagt et